

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΚΑΙ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΠΕΙΛΗ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΓΑΛΟΝΗΣΟ

Ο Μάιος μήνας είναι γεμάτος επετείους από την ένδοξη και μαρτυρική ιστορία της Ελλάδος. Μια από αυτές είναι και η πασίγνωστη «Μάχη της Κρήτης».

20 του Μάη 1941.

Πικρές αναμνήσεις για τις οδεινηρές εμπειρίες που έζησε η Κρήτη και ολόκληρη η Ελλάδα κάτω από την μπότα της Ναζιστικής Γερμανίας.

Στις 25 Απριλίου 1941 ο Χίτλερ αποφάσισε να επιτεθεί στην Κρήτη. Η ηπειρωτική Ελλάδα είχε ήδη περιέλθει στις δυνάμεις του Άξονα.

Οι Γερμανοί είχαν ως στόχο να εξασφαλίσουν τα νοτιοανατολικά τους νώτα, ενόψει της Επιχείρησης Μπαρμπαρόσα (Εκστρατεία στη Ρωσία) και να εξορμήσουν στη Βόρεια Αφρική, με εφευρέτη την Κρήτη, όπως πίστευαν οι Σύμμαχοι. Τις παραμονές της επίθεσης, οι Σύμμαχοι είχαν τακτικό πλεονέκτημα σε ξηρά και θάλασσα, ενώ οι Γερμανοί στον αέρα. Έτσι, το γερμανικό επιτελείο αποφάσισε να διεξαγάγει την επιχείρηση από αέρος με τη χρησιμοποίηση δυνάμεων αλεξιπτωτιστών σε ευρεία κλίμακα, για πρώτη φορά στην παγκόσμια στρατιωτική ιστορία. Επικεφαλής των γερμανικών δυνάμεων τέθηκε ο πτέραρχος Κουρτ Στούντεντ, 51 ετών, βετεράνος πιλότος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Είχε στη διάθεσή του 1190 αεροπλάνα (πολεμικά και μεταγωγικά) και 29.000 άνδρες (αλεξιπτωτιστές και πεζικάριους), ενώ οι Ιταλοί θα συνεισέφεραν 3.000 στρατιώτες.

Την Κρήτη υπερασπίζονταν όσοι έλληνες στρατιώτες είχαν παραμείνει στο νησί και δυνάμεις της Βρετανικής Κοινοπολιτείας (Βρετανοί, Αυστραλοί και Νεοζηλανδοί στρατιωτικοί). Το γενικό πρόσταγμα είχε ο νεοζηλανδός στρατηγός Μπέρναρντ Φράιμπεργκ, 52 ετών, βετεράνος και αυτός του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Οι υπερασπιστές της Μεγαλονήσου ανέρχονταν σε περίπου 40.000, αλλά είχαν ανεπαρκή και απαρχαιωμένο οπλισμό, ιδίως οι Έλληνες.

Στην περιοχή των Χανίων είχε εγκατασταθεί ο Βασιλιάς Γεώργιος Β' και η εξόριστη Ελληνική Κυβέρνηση υπό τον Εμμανουήλ Τσουδερό. Οι Σύμμαχοι γνώριζαν με μεγάλες λεπτομέρειες το γερμανικό σχέδιο επίθεσης, αφού είχαν κατορθώσει για πρώτη φορά να σπάσουν τον γερμανικό κώδικα επικοινωνιών («Επιχείρηση Αίνιγμα»). Όμως, το πλεονέκτημα αυτό δεν το εκμεταλλεύτηκαν, εξαιτίας των διαφωνιών του Φράιμπεργκ με τους ανωτέρους του στο Λονδίνο. Οι Αμερικανοί δεν είχαν εισέλθει ακόμη στον Πόλεμο.

Η γερμανική επίθεση εκδηλώθηκε στις 8 το πρωί της 20ης Μαΐου 1941, με τη ρίψη αλεξιπτωτιστών σε δύο μέτωπα: στο αεροδρόμιο του Μάλεμε και στην ευρύτερη περιοχή των Χανίων. Τα πρώτα κύματα των αλεξιπτωτιστών ήταν εύκολη λεία για τους Νεοζηλανδούς και τους Έλληνες που υπεράσπιζαν το Μάλεμε. Στις μάχες έλαβε μέρος και μεγάλος αριθμός αμάχων με ό,τι όπλο είχε στη διάθεσή του, από μαχαίρια ως όπλα από την εποχή της Κρητικής Επανάστασης.

Οι Γερμανοί δεν υπολόγισαν τη συμμετοχή αμάχων στις επιχειρήσεις. Πίστευαν ότι οι Κρητικοί, γνωστοί για τα αντιμοναρχικά τους αισθήματα, θα υποδέχονταν τους Γερμανούς ως ελευθερωτές. Μία ακόμη λανθασμένη εκτίμηση της γερμανικής αντικατασκοπείας υπό τον ναύαρχο Βίλχελμ φον Κανάρις ήταν ο αριθμός των μαχητών στην Κρήτη, τους οποίους υπολόγιζαν σε μόνο 5.000 άνδρες.

Στις 4 το απόγευμα της 20ης Μαΐου ένα νέο κύμα αλεξιπτωτιστών έπεσε στο Ρέθυμνο και μία ώρα αργότερα στο Ηράκλειο. Τώρα, οι μάχες διεξάγονταν σε τέσσερα μέτωπα: Χανιά, Μάλεμε, Ρέθυμνο και Ηράκλειο. Το βράδυ της ίδιας μέρας, μετά από μεγάλες περιπέτειες, ο βασιλιάς Γεώργιος Β' και η εξόριστη ελληνική κυβέρνηση μεταφέρθηκαν με βρετανικό πολεμικό στην Αίγυπτο.

Από τα ξημερώματα της 21ης Μαΐου οι μάχες συνεχίσθηκαν με ιδιαίτερη σφοδρότητα και στα τέσσερα μέτωπα. Οι Γερμανοί επικεντρώθηκαν στην κατάληψη του αεροδρομίου του Μάλεμε, όπως ήταν ο πρωταρχικός τους στόχος και τα κατάφεραν προς το τέλος της ημέρας.

Η κατάληψη του αεροδρομίου ήταν στρατηγικής σημασίας για την εξέλιξη των επιχειρήσεων. Οι Γερμανοί άρχισαν να μεταφέρουν μεγάλες δυνάμεις από την Ελλάδα και με τον σύγχρονο οπλισμό που διέθεταν ήταν θέμα χρόνου η κυριαρχία τους στη Μεγαλόνησο. Στις 28 Μαΐου οι Γερμανοί είχαν απωθήσει τις συμμαχικές δυνάμεις προς τα νότια, καθιστώντας τον αγώνα τους μάταιο. Έτσι, το Λονδίνο αποφάσισε την απόσυρση των δυνάμεων της Κοινοπολιτείας από την Κρήτη και τη μεταφορά τους στην Αίγυπτο. Την 1η Ιουνίου, με την παράδοση 5.000 μαχητών στα Σφακιά, έπεσε η αυλαία της Μάχης της Κρήτης.

Οι απώλειες για τους Συμμάχους ήταν: 3.500 νεκροί, 1.900 τραυματίες και 17.500 αιχμάλωτοι. Οι Γερμανοί, σύμφωνα με δικά τους στοιχεία, είχαν 3.986 νεκρούς και αγνοούμενους, 2.594 τραυματίες, ενώ έχασαν 370 αεροπλάνα. Σύμφωνα, όμως, με συμμαχικούς υπολογισμούς, οι γερμανικές απώλειες ξεπέρασαν τις 16.000.

Η Μάχη στην Κρήτη ονομάστηκε και «Νεκροταφείο των γερμανών αλεξιπτωτιστών», εξαιτίας των μεγάλων απωλειών τους, γεγονός που ανάγκασε τον Χίτλερ να διατάξει τον τερματισμό κάθε αεραποβατικής επιχείρησης στο μέλλον. Από την πλευρά τους, οι Σύμμαχοι εντυπωσιάστηκαν από τις μεγάλες δυνατότητες των αλεξιπτωτιστών στη μάχη και δημιούργησαν τις δικές τους αεραποβατικές δυνάμεις.

Σήμερα η Κρήτη δεν απαιλείται από τους Γερμανούς, τουλάχιστον επίσημα...αλλά από τους Τούρκους.

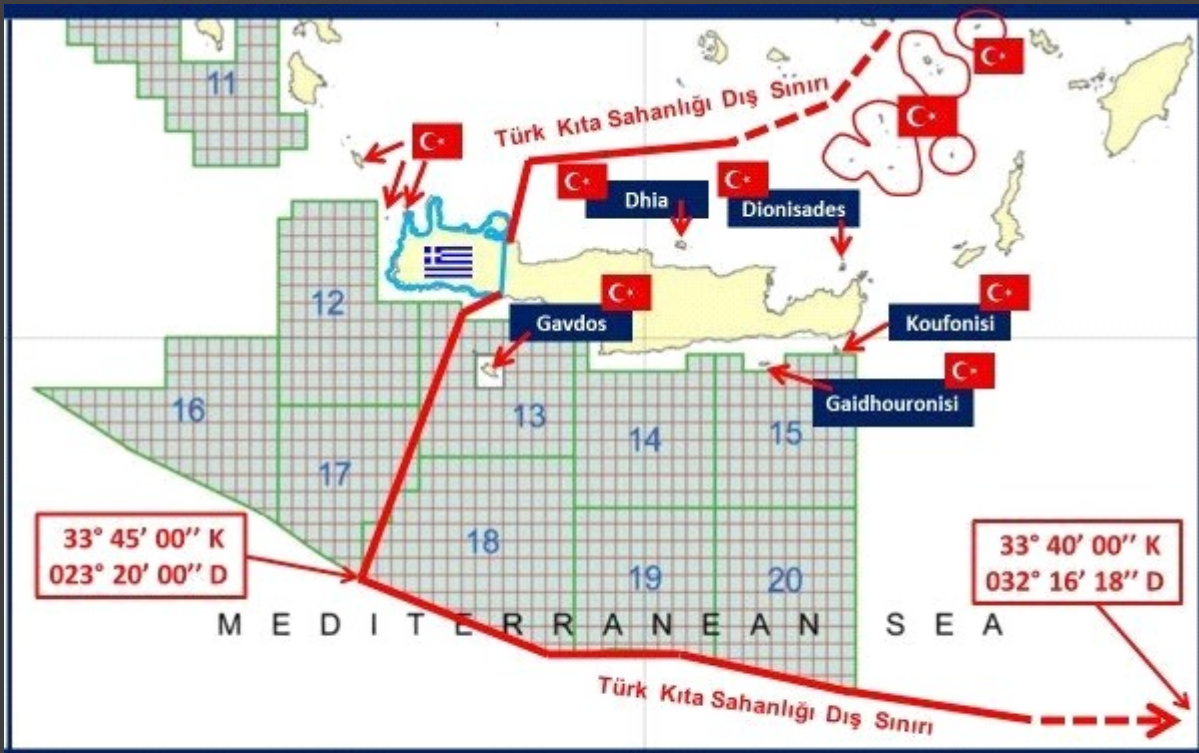
Οι Τούρκοι στοχευμένα επιχειρούν να θέσουν θέμα κυριαρχίας στην Κρήτη και σε άλλα δώδεκα ελληνικά νησιά. Για την Κρήτη μάλιστα θεωρούν πως τα τρία τέταρτά της τους ανήκουν και θέλουν να τα διεκδικήσουν στην Χάγη.

Για την παράλογη, εξωφρενική και παράνομη απαίτησή τους η Άγκυρα παρουσιάζει και σχετικούς χάρτες.

Η Κρήτη δεν μπήκε τυχαία στο «στόχαστρο» καθώς το τουρκολιβυκό μνημόνιο που υπογράφηκε με το τουρκόφιλο καθεστώς της Τρίπολης αρπάζει ελληνική υφαλοκρηπίδα που ορίζεται από το μεγαλύτερο ελληνικό νησί.

Έτσι λοιπόν οι Τούρκοι ισχυρίζονται πως η συμφωνία του Λονδίνου της 30ης Μαΐου 1913 παραχώρησε τα τρία τέταρτα της Κρήτης στην Τουρκία, αλλά η Ελλάδα κατά παράβαση των συνθηκών «κατέλαβε» ολόκληρο το νησί!

Επικαλούμενοι τις συνθήκες της 30ης Μαΐου του 1913 του Λονδίνου (άρθρα 4 και 5) και της 24ης Ιουλίου της Λωζάννης λένε ότι: *Πουθενά στη Συνθήκη του Λονδίνου δεν καθορίζεται ότι η Κρήτη παραχωρείται στην Ελλάδα.*

Τώρα τουρκικές μη κυβερνητικές οργανώσεις ετοιμάζονται να κινηθούν νομικά και να προσφύγουν στη διεθνή δικαιοσύνη διεκδικώντας την «επιστροφή» της Κρήτης και κάποιων νησιών του Αιγαίου στην Τουρκία, όπως αναφέρει το επίσημο πρακτορείο ειδήσεων της Τουρκίας, «Αναντολού», σε άρθρο του την Τετάρτη 13 Μαΐου.

Το ζήτημα θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και φαιδρό αλλά δεν είναι. Με την κίνηση αυτή οι Τούρκοι διεθνοποιούν επίσημα στην Χάγη ένα ανύπαρκτο ζήτημα που σημαίνει πως εάν η Ελλάδα προσφύγει στην Χάγη για τα ελληνοτουρκικά θα έχει να αντιμετωπίσει ένα ευρύτερο «πακέτο» τουρκικών διεκδικήσεων.

Η ελληνική εξέγερση, όπως η Τουρκία ονομάζει την επανάσταση του 1821, κατεστάλη το 1825, αλλά το 1830 ιδρύθηκε η ανεξάρτητη Ελλάδα κατόπιν επιβολής των δυτικών κρατών. Το νησί έγινε ελληνικό το 1909, συνεχίζει το «Αναντολού».

Πραγματικά προκαλεί εντύπωση το πως η Άγκυρα τους τελευταίους μήνες έχει θέσει υπό συνολική αμφισβήτηση το ελληνικό έδαφος και τα ελληνοτουρκικά σύνορα.

Θέλει όχι μόνο μικρά ακατοίκητα νησιά αλλά και τα πολύ μεγάλα και πυκνοκατοικημένα ελληνικά νησιά του Αιγαίου και της Μεσογείου.

Ο Αγώνας μας περιμένει.

Ευγενία Μπέσον

Δημοσιογράφος

